

klage ansættelsen af såvel deres egen som af andres ejendom. Brugere kan påklage ansættelsen af den ejendom, de har i brug, når de kontraktligt er forpligtet til at udrede skatterne af ejendommen.

§ 27. Påanke til landsskatteretten skal ske skriftligt. Den afgørelse, der påklages, skal følge med i original eller bekræftet afskrift. Klagen skal angive, på hvilke punkter den trufne afgørelse påklages, og de kendsgerninger, synspunkter og bevisligheder, hvorpå klagen støttes, idet bevislighederne skal følge med i original eller bekræftet afskrift. I klagen kan fremsættes begæring om personlig forhandling. Retten kan dog undlade at imødekomme en sådan begæring, hvor anvendelse af denne behandlingsform efter forholdene må anses for åbenbart overflødig.

Stk. 2. Når landsskatteretten finder det fornødent, kan den under mundtlig forhandling med klageren eller vedkommende skattepligtige tilkalde repræsentanter for pågældende ligningsmyndigheder.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler for lignings- og vurderingsmyndighedernes medvirken ved klagenes behandling. Statsskattedirektøren har efter begæring i den enkelte sag adgang til selv eller ved en dertil befuldmægtiget at udtale sig mundtligt for retten, ligesom han er pligtig til at give møde for retten efter dennes begæring i den enkelte sag.

Stk. 4. Hvor vurderingen af en fast ejendom er påklaget, kan direktoratet indbringe andre ansættelser af samme ejendom end den påklagede for landsskatteretten. Denne tager derefter disse ansættelser op til påkendelse i forbindelse med den påklagede ansættelse.

§ 28. En indgivet klage afvises, såfremt

- 1) lovgivningens bestemmelser om klageadgang til lignings- eller vurderingsmyndighederne ikke er udnyttet, medmindre ganske særlige forhold skønnes at kunne begrunde, at der bortses herfra,
- 2) klagen indgives efter de i denne lov fastsatte frister for klage til landsskatteretten, medmindre klageren oplyser særlige undskyldende omstændigheder, som skønnes at kunne begrunde, at der bortses fra fristoverskridelsen,

- 3) klagen er udformet eller begrundet på en for sagens videre behandling åbenbart utilstrækkelig måde, og mangelen ikke afhjælpes inden en fastsat frist.

§ 29. Sager om skattespørgsmål, der omfattes af denne lov, og som domstolene kan påkende, kan ikke indbringes for disse, forinden landsskatteretten har påkendt eller afvist sagen. Retssag skal anlægges inden 6 måneder efter afsigelsen af landsskatterettens kendelse.

Stk. 2. Er der forløbet mere end 6 måneder efter, at en sag er indbragt for landsskatteretten, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om landsskatteretten ikke har påkendt eller afvist sagen.

Stk. 3. Fristen i stk. 1 og 2 er dog 3 måneder i sager om

- 1) værdiansættelser i dødsboer efter kildeskattelovens § 16, stk. 4,
- 2) beregning af passivposter efter kildeskattelovens § 33 A,
- 3) forhåndsbesked til dødsboer efter kildeskattelovens § 33 A,
- 4) afsluttende skatteansættelse for afdøde personer efter kildeskattelovens § 14,
- 5) skatteansættelse af dødsboer og
- 6) amtsskatteinspektorerens fastsættelse af gaveafgift efter arveafgiftslovens § 48, stk. 2, og § 19, sidste pkt.

§ 30. Er betingelserne for klage til landsskatteretten ikke til stede, kan sagen indbringes for domstolene inden 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår. Er indkomståret ikke sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Stk. 2. Er betingelserne for klage til landsskatteretten ikke til stede i en sag som nævnt i § 29, stk. 3, kan sagen indbringes for domstolene inden 1 år efter, at forhåndsbeskeden er givet, passivposten beregnet eller værdiansættelsen eller skatteansættelsen foretaget.

§ 31. Indbringes en sag for domstolene, anlægges den for landsret som første instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds den skattepligtige har hjemting ved sagens anlæg, eller, for sager som nævnt